GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0763
4	Work Number	R 1709
5	Page No (From... To)	1 to 16
6	Name of the Work	LAKSANA PARINAYAMU
7	Subject	LAKSANA

B
763

TEL. R
1709

R. 1709

LAKSHANA PARINAYAMU.

లక్షణా పరిణయము.

Transcribed from a MS. of. A. H. S. Rajamundry

~~Restored From Library Manuscript No~~

During 1955-1956.

Copied By.

Avsanthari Sharma.

Compared By. 20.9.1955

1. [illegible signature]

2. Avsanthari Sharma.

B.763

శ్రీ గోపాలకృష్ణాయ నమః। R.1709

1 A సీ. శ్రీ మించు క్రొమ్మెఱుంగు జిగిమించు సింగంచు
చేలవాఁడమృతాబ్ధిఁ దేలువాడు
పెనుపట్టు మనుదిట్ట లనుముట్టు దినుపిట్ట
తాలువా . . . . వాడు
వాల మెఱుఁగు పలు . తెఱఁగల వెఱుఁగరుల బెఱుఁగ
వాలువా రెద మచ్చ గ్రాలువాడు
మలచూలి బలుపోలి మొలనూలి జవరాలి
నేలువాఁడభయ మొంజాలువాడు
. . . వాడు చివిరించు కేలువాడు
. లుప . వాడు వరపుర గ్రావాలువాడు
విష్ణుదేవుండు మాయిష్ట వేలుపగుచు
శిరులొసంగుచు మనల రక్షించుగాక॥

వ. ఇట్లు వినుతించి కవీశ్వరుండు కృత్యాదీశ్వరుండైన రాఘవేశ్వ
రుని యేమని వినుతింపుచున్నాడు।

జంపె. శ్రీ శుండ నుతధామ తామసస్తులసోమ
కోశాష్టకమ ధామ కోదండరామా।
పటుభోగ సూత్రామ భాసురగుణస్తోమ
తుటిలాంఛ మదభీమ కోదండరామా.
ధారాధరశ్యామ ఘోరుణ్యాహిమ ధామ
ఘోరదనుజ విరామ కోదండరామ

వ. అని మఱిన్ని మనుచున్నాడు॥ త్రిపుట।
కారిచే తులవాని గన్నయమ్ము గారిచెరువృస జననమందిన
కాఁరిమూతులరేని కులము వి . . సెంతున॥

ముబ్బు తిమ్మారం సానిపై .. పెలి .. సము గాడు నెపమున

1B ముబ్బు తిమ్మారం సాని నెంచిన గబ్బి నెంతున్॥

వింటకొప్పన యించు దేవర వింటి కొప్పిర దెంచి . తి

పుష్పాంతి పెద్దు నేలిన దంటి నెంతున్॥

వ. అని కొనియాడి . భగవతి దేవుని కొనియాడుచు న్నారు.

జంపె॥ తొలి వ్రుడు చక్కెరల తీపెనలయించు కె

మ్మోవి గల జానకీ దేవి నే దలతున్॥

పెట్టిలో నుంచినాగేటి కొన నుదయించిన

మేటి యగు సీతా పద్మాంటి నెదలతున్॥

..ట్టి చేతులబాని పుట్ట ముదాగించుటకు

పుట్ట పెరిగిన నెలవంటినే దలతున్॥

కుండ దీసుని పాత తెండ.. యనియందు మన

గుండ జేసిన పైడి తెండనే దలతున్॥

... ంచు గాము నెదా కెంచు నెం

మోము గల రాము పెండ్లామునే దలతున్॥

వ. అని మరిన్నటు పలికెను. ఏకతాళం॥

అలరుల విలువల పులదార తోరముల

తెలు. లములు చెలికాని కరణం॥

తొళకం తళుకులు తళుకు పునుగు నెకుక

పలుకుల బలుకల కొలికికి కరణం॥

చలివె మ్మిగల నెల కళతల నెలనిల

మలి ములకొలవుల కలితికి కరణం॥

వ. అని యిష్ట దేవతా నమస్కృతియును సుకవిజన పురస్కృతియునుం

గావించి॥ జంపె॥ బాలు పిరి . బోటి పాలు బుగ్గల మెట్టి

యరాలుగా త్రోలుగా నేలు దేవునికిన్ ॥ 2॥

~~ఆనబ వర విశేష మష్ట యమునా~~॥

(leaf No 2)

2A అర్ధచంద్రికలు । ॥ గాలి వేదల నరుంది కొని దేవల నరుంది

~~కొ~~వాలు దాడాలుగా నేలు దేవునికిన్ । ॥

జాలు వాజిగి పట్టు నెల . జై పట్టు

కాలుగా బాలుగా యాత్రలు దేవునికిన్ । 3॥

వ. అని సమర్థంబుగా యిసమర్థంబైన లక్ష్మి కాంత లాలికంబును ~~కేదా~~

యక్షగానంబునకు కథాక్రమం బెట్టి దనిన ।

జంపె । శ్రీధర వశీకరము చిత్ర బాహాంతరము

మాంధుర్య శేఖరము మరోశి పురము॥

విహిత కమలాకరము అహిత జన భీకరము

మహిత విభవాకరము మానికేశ్వరము॥

వరరత్న గోపురము వెన్నెలకు దాపురము

మరుజన నివాపురము మానికేశ్వరము

మరిన్నటు పలికెను॥ ర. కేకలు॥

అని మహేంద్ర పురము నేలు నసుర నగరము నవేల

దనదు పట్టణము ధరణి మానికేశ్వరము ప్రోలు ।

కవులతేమి బార బోలు కలిమి బలిమి గలిగి వార్లు

తెవల యేకులుండు బోలు నార మానికేశ్వరము ప్రోలు ।

సంతసమున నగలు కేలు సంప్రదాన మగుచు దూలు

దంటి ఘుటలు పెకుక వేలు దనర మానికేశ్వరము ప్రోలు ।

అని మరిన్నటు పలికెను । ఏకతాళం॥

కోటలు పేటలు తోటలు మాటలు

పాటలు నాటలు తేటలు దనరున్ ।

రావులు మావులు తావులు బావులు

దీవులు రేవులు దీవులు దనరున్ ॥

2B తరువులు గిరువులు దొరవులు చెరువులు

విరువులు హరువులు గరువులు దవరున్ ॥

జంపె ॥ కరమొప్పు నాగలోకమును నాకమునంటి

పరిఘలును మేటి యుప్పరిగెలును గలవు ।

సెమ్మె పరులకు నాక గమున్న కొప్పున యించు

కొమ్మలును బలుకోట కొమ్మలును గలవు ॥

చిరకాలమున ప్రజలు జీవనస్ఫురణగల

సరసులు కేళీవనములును బరగున్ ॥

ద్వి. సిరులచే నీ భంగి చెలగు మాణిక్య

పురము పాలించు భూభుజవరోత్తముడు

చిరవైభవమున హెచ్చిన వేల్పురాజు

వలరూపు వైఖరి వలపుల రాజు

దానవిద్యా శక్తి తగు మేఘరాజు

మానరక్షణాంబుధి మన్నన రాజు

పద్మినీపతి నిమ్మ వదవంటి రాజు

పద్మాది నిధుల నొప్పగు రాజరాజు

ఛత్రకళాప్రౌఢి బరగు నలరాజు

మత్రరాజును రాజు మతి భోగిరాజు

నిర్మల కీర్తిచే నియతి మార్గమున

ధర్మంబు దాల్చి పాదముల మెప్పొయగను

ధరణి నేలుచును సంతానంబు కొరకు

హరుని గౌరి మనోహరుని ప్రార్థించి

యంతనంతకు వేడె నమ్మనృపరాజు

తాంతారిణి మణి కలవచ్చి నిలచి । కరుణించి యొకకన్య గలుగు నట్లుగను ।

వరమిచ్చి చన పద్మవతి మేలుకాంచి ~~Continued on page 7~~

యూలాగాను పేలాగా నేలు దేవ . . . (Leaf No 2 Missing)

తాళము కలిగిన ముచ తాకమున్న నాదున్ ।

3A చౌదర్యమున హృద్యమున విద్యాముల కేయున్ ।

విప్పతిల పుష్పతిల చప్పటుల చరచున్ ।

దంపతుల తింపలర తుంపరలు గురియున్ ॥

మరి సెన్నెదు వతిసు ॥ ఝంపె ॥ అక్క పెనిమిటి మెత్త నత్తమిలు నతనిపై

కెత్త మిగరొత్త నత్తత్తయన నేర్చున్ ।

ముగ్గురి కి మేటియను నెగ్గరితి మాదితమి

నొగ్గియుగ్గ గనుచు దాం. . నేర్చున్ ॥

వడిగల బిడగననుమా దడిగలి దినతనిపై

ముడిగల పదముక తప్పటడుగలిడ నేర్చున్ ॥

అష్టతాళం ॥ పదం ॥ చిన్నారి చిం. న శిరి పూల నూలు బుట్టి

కన్నుగవల మించి తాటుగ బిట్టి ॥

శ్రీదలాదేరా వయ్యారి శ్రీదలాదేరా

శ్రీదలాడిని వేడుకమీరి

ఖాదిమిటో మద్రభాపతేమారి ॥

సుదతి రావి రేఖయు దటుగ మెరయా

వదనాబ్జము తేనె వానలు సురియా ॥

ముద్దు కాంతుల కెంపు మొలచింపు మీర

నిద్దంపు చెక్కుల నిచాలు దేరా ॥

తళుకొత్తు కుచ్చు రూంధపు తాళి బిళ్ల

ఘలిగీరు సరిపెణ యులమి రంజిల్ల ॥

చెంగావి చీర చెరంగులు గులుకెల

.ంగుల రవికె శృంగారము లొలుకా ॥

ముద్దుచేతుల ముంగారవు లందగించ
బొంగరు లగింబాల పొంకాము మించా॥
3B మొలనూలి ఘంటలు ఘల్లు ఘల్లు మనగా
మొలకు చన్నుల హారవులు పైకొనగా॥
గజ్జలు మువ్వాలు కదురంతు రాయా
అ.ల నపురంజి అందెలు హాయ॥

తే॥ ఈ లీల సలలిత లక్షణ
బాల శ్రేడుల నడించి బాలల్లు న..
లాలితమై లక్షితమై
వాలాయముగ కన్నె వయసు వచ్చెన్ హెచ్చెన్॥

జంపె॥ గొప్పలై నీలంపు టెప్పలై కస్తూరి
తెప్పలై నెరిగురులు కొప్పునకు నందెన్॥
కొప్పుపై వలరాజు తూపులై తమ్మిలకు
దాపులై యాపాలకే చూపులంపొందెన్॥
తేటలై యమృతంపు యూటలై చక్కెరల
మూటలై యాబోటి మాటలు రహించెన్॥
తావియై బిగి గురువు కెవెన్నెలియై పూదేనె
బావియై యావెలది మోవి బిగించెన్॥
చెండ్లునై మారేడు పండ్లునై యుపరంజి
గిండ్లునై యువతి పాలిండ్లు చూపట్టెన్॥

వ॥ ఇవ్విధంబున వనజవదన నివ్వటిల్లు యవ్వనంబున యతుమతెనూ॥
అర్ధచంద్రికేలు॥ రామనగంటలు గొంటున్న నాడున్
అచ్చన గండ్లను హెచ్చుగ నాడున్
బొమ్మలు పెండ్లిండ్లు పెట్టుచున్న జేసున్

దాగుడు మూతలు బాగుగ నాడున్
గుజుగుజు రేకులు నిజముగ బెట్టున్

వ॥ . : . మున్నయన మరుమదము మీనుగ
4A కొమ్మనగ ఘనమున్నయ నెనా కొమ్మపెలకెన్॥

తే॥ పూలకరియప్పు ముత్యము వలె
వెలది వాడల లంకెనగ మత్స్యబిక్షు నమతిన
యమ్మలదాయ్యలిక్షు . దిన
యమ్మలవేయుదు మనుచు చెలగి రయ్యలి వేయుల్॥

జంపె॥ జగమెరుగ చాటించి నగరు శృంగారించి
తగు పెర. ంద్రు సందడిని రప్పించి॥
ఇలరాణి మతుడాతి అభ్యంగనము చేసి
నలుగు పసుపున బూసి జలకమున బోసి॥
తడియొత్తి యత్తె పూత తాపొత్తె సమరించి
యొడలినిండ గను బాలదా తవ్వలమరించి॥

వ॥ లాలిపెట్టు చందం బెటువలెనని, కాలిపాట
నవరత్నఖచితమై నయముమీరించి
పవడంపు పట్టెయల ప్రబలు గను పెంచి
తొవరు బాయల మంచి తొట్టె దెప్పించి
. . . నోచదరు వెలది నందుంచి।

లాలి॥ లాలి లక్షణవన్నె లలిత లావణ్యా
లాలి గుణ సౌజన్య లలనాగ్రగణ్యా ॥లాలి॥
జిగి ముగుల నగు మొగము జిరు చెమట లూర
బిగి యెదల పంజ్యాదలు పెనగొనుచు జారా॥
పగడముల నిగనిగలు పలువరుస మీర।

నగువగల నాంచెదరు నలువలింపార॥
వెలది యరవిరి సరులు వేడ్కతో బట్టి
4B. తిలకింప కస్తూరి తిలకమును బెట్టి
చెలువొదగ చెలువలగు వలువలొగిగట్టి।
వెలదు లాచుదురు కోమలిని జూకొట్టి॥
ఘల ఘలన జడలవిరి సరులు వెదజెల్లా
తళుకులనె నెమ్మొగము కళలుప్పతిల్లా
తెలుకులు చనుగవల తెంతమము శోభిల్లా
నలినాక్షులాంచెదరు నయము రంజిల్లా॥
లాలి సత్యావిహారి లక్ష్మిదాతారే
లాలి కీర్తివిహారి లక్ష్మిదాతారే
లాలి మద్రకుమారి లాలి యని చేరి
లాలి యూచిరి సఖులు లలిమీరి మీరి॥

వ. ఇవ్విధంబున దిన దిన ప్రవర్ధమానమ్మై యుక్తనియ మెరశి
పద్మినే. మిత్రపతులు సంతోషాతిశయంబున విహరింపనప్పుడేటువలెను॥
జంపె॥ తలయెత్తి యాడెడి . రతలమెట్టి నతనిపై
తలయెత్తి యాలలన తలయెత్త నేర్చె
పానుపున చెకుతాల పాన్పుదార మాధవము
పానుపున చెకుతాల పావనుని యంచున్॥
మాపు నేపును చూపు గలకేనిపై
కొప్పు గల యాపె నపు చూపు గన నేర్చె

శ. ల. పెద్దరాని లక్ష్మి గణవలు
లక్ష్మి . యునని విలక్షణవముగ
లక్ష్మి . . . తెన్ను లక్ష్మిగా పెలకే థాం

లాక్షు వర విశేష మత్తియమముగా।
అర్థ చెంద్రికలు: (Leaf no 5;6 Missing)
7A. గారమాయన పాయెటు వతెను। చలతాళం॥
వలువ గొజ్జగింట జలకంబు దీర్చు
చెలువైన ఘనసార తిలకంబు దీర్చు
అగిలు కెంపు మగంధ మైనింద బూకెన్
సింగపైన కస్తూరి బొగలను దీర్చు
తళుకు చందురుగాలి తలగద్ద కట్టెన్
తెలకొప్పు సరిగంచు దుప్పటిని జుట్టెన్
మెరిదరి బంగరు సొమ్ము మేనింద బెట్టెన్
. . మించు రత్నంపు పాలాలు దొడిగెన్

శ. కొలువు కూటంబునకు యాంకవలమేకు
దొప్ప జనమంత భటకోటి నాదరించి
సింహపీఠంబునను సుఖాసీనుడగుచు
నోలగంబుంచి కొలువుండె యాళికయుండతు॥
అట తాళం॥ బిరుదు తెచవుల రవితె కోరలు పిక్కటిల్లెన్
పగడపు। నిగరము గల నద్ధరమున వెన్నెలని. . . .॥
తారలదెరియిన తెలరువులలో విరి
సరవులు జారున్। చెక్కెళ్ల మెరుగు
పంజుల కమ్మ తాంబూలు మేనె మారెన్॥
తళుకు రవ వెయిల నాలి గంటలు
. . . . మెరయన్। సన్నపు వలువ
పైచెంగావి పావడ వన్నె మీరెన్॥
త్రిపుట। పాలతి యెక్కటె సురటివి వొప్పుగ బరాబ. యొకతె రాయగ।

లలనయొక్కతె కుందనపు . . . పెట్టెనే. ౧.
పడతి యొక్కతె పరాకు తెల్పగ
తొడవులొక్కతె చక్క దొక్కగా,
అడుగు మొక్కతె బట్టి వేస బాగాయెలియ్యనే. ౨.
వెంటనింతొక యంటి బూనర
యెంచు చలి కైదండ కాంయగా
. . . ము వంకల నొడిగపు జవరాండ్లు గొలువనే. ౩.
కొమ్మలిల్లుని జేరి చిత్తరు బొమ్మవక్క
తరియించు అక్కరా సమున్నదంబున
వచ్చె జనకుని సముఖమున దూం. ౪.
ద్వి. ఇంగ . . . బుంటివ రాక్షి
బాగుగా తమ తండ్రి పదముల కొఱగి
నిలిచిన తనయుపై నిలిచిన ప్రేమ
చెలువపై నిమురుగా చెలియపై నిమిర
యులకెచు దయ చెంచి హితవించి . . .
. లతించి పులకించి తొడలపై నుంచి
ముద్దు చెక్కుల గొట్టి ముసలు A టుచును
నిండంపు పాపట నెరుల దువ్వుచును
ఆనంద బాష్పంబులందంద కన్నుల
గొనలను నానత్తై కొప్పరింపగను,
ముద్దాడుచు ప్రేమమున తనవాంతి
పెద్దలనాత్మల ప్రియులనే క్షించి
జీవమాత నినద భాషిత భాషణాముల
నావుత్ర భాగ్యము దపు టెట్టులనియె

ఆడు బుట్టువు బుట్టినప్పుడే యమవల. ఇరి
గొమ్మని, తేజులేకనే బ్రహ్మనము పై లిఖించినాడు॥
కన్నె యది యమున్న గాత యెవ్వని మన్న గలిసి
నది యా చిన్న పై దరి తిగ వివాహము కాయవలయు॥
స్థిరతరంబుగా యాంతరాందరు సిద్ధముగాను దెలుపుదు,
వర విశేష సముద్రగల భూం వరుని నరుని॥ అని పలుకు సమయంబున
ఆఠతాళం. పదం. నారాయాముని బచ్చె నయమునమూ॥
శ్రీ లక్ష్మీనారసింహ నమో నారాయణాయను కొంటూ॥ నా॥
సరిగమపదని స్వరములు గనపించి
మెరయు రత్న విపంచి యూపు నసలించి,
పరువంపు జడగంపు సరములు ధరియించి
కరమున జపమాల సరము గీలించి॥ నా॥
మలయు. దండ కమండలమును బట్టి
తెళలు దేశే యోగవాగాలు మెట్టి
పులితోలు గట్టి త్రిపుండ్ర మెప్పుగ బెట్టి
కలహాభిజనమున ఘనత యించినయట్టి॥ నా॥
తళుకొత్తి భూధి గంధము తనువున బూసి
సలలితమున నవ స్వరములు వేసి
బలయు తమున కన్ను పాలచంకని వేసి
విలసిల్లు మత్ర్య ఝా విభుని కొలువు దాసి॥ నా॥
~~ఆ~~ రీతి నరుగుదెంచిన
నారదున కలయుడు వొచ్చి నరవరుడు నమో
నారాయణా యనుచు నవ. సాష్టాంగము గావించి భక్తి సంభ్రమం పరుడై॥

వ. అంత అర్ఘ్య పాద్యాది విధుల బూజించి సుఖాసీనుం గావించి
లక్ష్మణ కన్య సమున్నతాసనంబునకు నమస్కరించి యతని చేరువన
కనకాసనంబున పుత్రీసమేతుడై కూర్చున్న మద్రపతితో నారదుం
డీ యనుచున్నాడు. జంపె॥

కుశలమే నీకు నీ కూర్మిసతి పుత్రికి
కుశలమే లక్ష్మణకు గుణవిచక్షణకున్॥
క్షేమమే నీకు నీ కృతులకును హితులకును
క్షేమమే దాసదాసీ జనంబులకున్॥
భద్రమే నీకు నీ బలమునకు కులమునకు
భద్రమే మద్రభూపాల నీ ప్రజకున్॥

వ. అని యడిగిన మునిపతికి జనపతి యేమనుచున్నాడు॥

జంపె. సురమౌనిచంద్ర నీ కరుణా విశేషమున
పరిణామమున మేము బ్రతుకుచున్నాము॥
వినయముగ నీకునే విన్నపము చేసెదను
చన విచ్చి నామాట విని నవధరింపుమా॥
ఈరేడు లోకముల మీకెరుంగని రాతు
మాకు చెప్పేరు వేరు నారద మునీంద్రా॥
ఉభయకుల వినుతగుణ యుతయైన నాసుతకు
విభవముగా దగిన భూవిభుడెవడు చెప్పుమా॥
దెలిగి మీ రానతిచ్చిన రాజ తనయునే
పిలిపించి లక్ష్మణను పెండ్లి చేసెదనూ॥

వ. అనిన మద్రపతితో నారదుం డీమనుచున్నాడు.

త్రిపుట. యీ జగతి లోనలయు ధరణి తలమున.
గలిగిన. రాజ తనయుల నెల్లజూచితి రాజతిలకా॥

9A యాం లోపల నెల్ల తెలగణ వైభవములా. వెలసిన.
సార్వభౌముడు యాదవాన్వయ చక్రవర్తి॥
అతనికి సతి దగును ఈ సతి కతడు దగును. చూడగ.
ఇతరులకు జతగూడియుండదు మతిదలపన్॥

వ. అనిన అతని రూపరేఖావిలాసంబు లేమని కొనియాడుచున్నాడు.

. . కలికి చూపులవాడు కులుకనవ్వులవాడు
చిలుక పలుకులవాడు శిరినేలువాడూ॥
బలుకిరీటమువాడు పసిడి దుప్పటి వాడు
చలువలరు నెమలి పింఛపు . ంద. వాడు॥
వలుదపాయమువాడు తవిరుటుదోగులవాడు
ల. మంచు నిండ్రనీలపు ఛాయవాడు॥

ద్వి. శ్రీ వహించిన సూరసేనాత్మజునకు
దేవకీదేవికి దెలియ జనియించి
నంద యశోదలా నందంబు నొంద
పొందుగా రోహిణి పొత్తున గూడి
దండియై మించిన పూతనను జంపి
బండి రక్కసు నేచి బలులంగ దా.
సుడిగాలి నోంచి వత్సుని సంహరించి
వెన్నముద్దల దోచి దూడల గాచి
తాటిమూకల గొట్టి తనమాయ గట్టి
జోడలిత బట్టి కక్కుని గట్టి
వెలగ. లనౌ దాల్చి పెదలనౌ దాల్చి
[illegible] కంసుని. గూల్చి
[illegible] ముష్టికు [illegible] . . .

. . పాప్రగమున దృంచి భూభారంబు మాన్పి
యనచెను సంజేవ్ర దగు కృష్ణ దేవ
తన ఘన ధ్యాయు డాధ్య దధి పుత్ర్యదధిమ
డతడు నీయల్లుడై నీ ఫుడె నీరాజ్య
మతిశయంబగు నని యభిషేకించి
సార . శమదమ శాంతుడై నట్టి
నారదుండేగె నంతట మద్ర విభుడు
మిత్ర బంధువుల నిర్మలి వీడు కొలిపి
పుత్రి తో జనె నంతః పురమున కప్పుడు
యేకతాళం। అది మొదలుగ నామదవతి తనమ . . .
మదన జనకుపై మదిలవు చేసెన్॥
చూడదు సఖియుల కూడదు విరహమున
వీడదు ముచ్చట లాడదు సఖియా॥
చెప్పదు కోరికె గప్పదు పయ్యెద
విప్పదు తమ మది వీ. . చెలియా॥
ఝంపె। ఈశ దరలను రాయంచ బోదకలను తుమ్మెదల
బోదకలను చిలుకాకు వెందమును వెరచున్॥
మావులకు మరుమొత్త మావులకు పొదరిండ్ల
లావులకు నివేశి భావముల నలుకలన్॥
శారికిని రాజిలకు బారికేని కోయిలలకు
పారికిని చుకరిబక దారికిని అలుకున్॥
వ। ఇవ్విధంబున నమ్ముద్దుపుత్త్రి యగు లక్షణా కలం . . విరహంబు
చేత చెట్టు పడి నోర్వంజాలక నాకు నాడే కాంతంబున తేనల్
తా నేమనుచున్నది॥

త్రిపుట। యెంతపుణ్యము చేసినారో ఈ విధముగా మదిలెల్ల తమతమ
కాంతులను . . తగరాని రతిగన గాంచినారూ॥
10A మానవులిలో నందుసుతుని సమానమైన గుణాబ్ధి దానవు
గాన మని మునిచెప్పె దివ్య జ్ఞానమున నటం॥
యెల్ల దేశము లించ వెలసిన వల్లవి జన వల్లభుడు నా
వల్లభుండగు టెల్ల నోచిన ఫలము గాదా॥
భాసురంబుగ కృష్ణుడే నా భర్తయని నెరనమ్మినాటికి
దాశి దప్పిన బ్రహ్మదేమని వ్రాసినాడో॥
ధృతివహించుక నతనికే గతి తెలుపుకొని మందుపప్పునంతటి
హితవు చెప్పేరు యెవ్వరికినే నేమి కేతూ॥
వ। అని మరియన్నియు చున్నది॥ ఝంపె॥
అందంబుగా పెదవి చందంబు నే నైన
నందసుతు కరమందు నయమొందు చుందున్॥
పెందంబులో వేణు నాదంబు నేనైన
వేద వేద్యు పెదవి విందునై కొందున్॥
నీవేళ మునగుతు కలరి తొవళము నే నైన
గోవిందు నురమందు కొమరొంద నుందున్॥
మేలు మెరుగ నికాత పాలు మాలిన దాత
ఈ లాగు నరజన్మ మేల గల్పించెన్॥
వ। అని మరియన్నియు తలపోయుచున్నది। త్రిపుట॥
బాలకృష్ణుని చలువ చూపని భామ కన్నులు పలల కన్నులు
నీలవర్ణుడు కేలదువ్వని నెరులు తెరులూ॥
దాన వాంతకు పదము లాంత్మని బానచేతులు మదన చేతులు
ఖానుతేజుని కౌగిలించని మేను మానూ॥

మారు గురునకు కానుకియ్యని మగువ చన్నులు మొగిలి చన్నులు
చేరి హంసకథలాలకించని చెవులు గవులూ॥
గరుడ గమనుని రతుల గూడని కలికి పాయువు తనువృథాయువు
శరధి శయనుని చూచి మెచ్చని మురువు బరువూ॥

వ. అని యివ్విధంబున పలుకు సమయంబున,

ఏకతాళం॥ వనితకు నృపకుల జాతకు కోయిల
కూతలు ఘాతలు వ్రాతలు నయ్యెనే॥
కలకంఠికి కలకలమను చిలుకల
పలుకులు చిలుకులు ములుకులు నయ్యెనే॥
ఆకమలాక్షికి వేకోని . మన్మర
రాకలు కాకలు డాకలు నయ్యెనే॥

వ. అప్పుడా చెలువం జూచి చెచ్చెలులగు మచ్చకంటు లచ్చెరువడి.
యేమనుచున్నారు. సీసపద్యం.

వనిత నీ వదనంబు వాడినదదియేమి
కొమ్మ నీకింత సంకోచమైతే
మగువరో మాటాడ మారాట వడియేమి
నీ మాట నీకెంత చింతయాలె
భామ నీ నెమ్మోము బడలినదదియేమి
సఖియ నీకింత వేసరికె యూతె
నీ వలపు నీ చూపు నీ పొందినదియేమి
కోమలి నీకింత కోపమ్మాలె
తొలియు నానతి యియ్యవే తేగబోటి
11 A నీవు దాచకు పలుకవే వన్నెలాడి
ప్రాణసఖులము గామటే పద్మనయన

మెచ్చుంపగ నేటికే మంజువాణి॥

వ. అని మఱిన్ని యనుచున్నారు. తరువ జంపె॥

చేడి నీ మదికింత చింత, కాయ
కారణం బేమె యో కాంత॥
మేము నీ సఖియలము గామా, నీవు
యేమి చెప్పిన జేయ లేమా॥
చానరో మనకు మనలోనా యింత
దాన వేమిటికి . . నానా॥
రాకేందు ముఖి యిందు రావే, మాకు
యేకాంత మున నానతీవె.

వ. అని పలికి అలివేణులు తమలో దామేమనుచున్నారు॥

జంపె॥ కరలుచున్నది మోవి, వదలుచున్నది నివి
పొదలుచున్నది తావి, ఫాలించ రమ్మా॥
మించియున్నది వలపు, పెంచియున్నది తలపు
మించియున్నది వలపు ముదలించ రమ్మా॥
నిక్కినవి చనుమొనలు, పొక్కినవి కనుగొనలు
తక్కినవి తన పనులు, తగ నెంచ రమ్మా॥
అనుమాన మిక నేల వినరమ్మ ఈ బాల
వినుసు మోహావు లిల తెలిసె నోలాలా॥

వ. అప్పుడప్పడతులు మఱిన్ని యనుచున్నారు॥

ఏకతాళం॥ జలకములాడవు తిలకములిడవు
వలపులాడి నీ తలపదియేమె,
చలువలు గట్టవు కలువలు జుట్టవు
జలజగంధినీ చలమదియేమె.

అందము కాయువు గంధము బూయవు
మందయాన నీ మనసది యేమే॥

జంపె। ఈరీతి వలపు తేలయిచ్చెదవు
భళిరే తీరుచుండని నిన్ను గప్పు. దర్శిల్లు॥
అందరును పెండ్లికే పని పలికితే నేను
కందువతో యీపొద్దె కావలెనె నేస్తం॥
సాకేతను యిటువంటి. రసము లక్ష్మణక్క
బూరజారవు మాయదారి వినగదవే॥

వ। అని పలుకు చిలుకల కోలుకుల పలుకులకు తలకొని లక్ష్మణ
కోపావిచక్షణాయై యేమనుచున్నది॥

జంపె। చెలులార యాల తమకెదరు పదరే యింత
బలవంత పెట్టె వలపు. రారాదో॥
నిన్న మొన్నటి చిన్నతన్నెకెక్కడి వలపు
చిన్నెలెక్కడ తన్న చిన్న పని గాదూ॥
నిచ్చులుల వలె వొచ్చి కుచ్చితము మదిహెచ్చి
నిచ్చలకు నా వలపు రచ్చకెక్కె దరా॥
కదలుకొని బామలు తంటా మీవేషాలు
విడరమ్మ బాలు పది వేల దండాలు॥

ద్వి। అని యివ్విధంబున ననుచు జివ్వనుల
తనుగాని పలికె యింకాంతాలలాము
అక్క జెంబుగ చింత నలయుచున్నంత
ప్రక్కన పదమట తొడలను మాని
చారులు తగ మాప సంతాన మునను
12 A తారాకరు రాలిన గతి గ్రుంగె నినుడు

చిగురాకు బొట్టు పెట్టిన లీల దోప
తొగరు ఛాయలు నేడ తొడరి దిక్కులను
యించుక తదరుకోయిల గుంపులనగ
మంచరటి . . . సాంధ్య
మునసి మూగిన. టి చిత్తంబులోన
గనుపట్టు వేదలపై ఖరించు చుక్కలమరె
కలువలు విచ్చెను బాందు గంబాడుకొన్న
బలుకప్పు లప్పర బరచెంద్రు తమరె
పుడమి జగమెల్ల బూశిన యటుల
విప్పైరెకొని పండు వెన్నెల గాచె
సాసమయంబున నారాజకన్య
భాసురంబుగ సౌధ భాగంబు నెక్కి
చెందురు వేడియు సైరింప లేక
చందర పందరై చిత్తమంత యును
కమలాంబు తేని జాద తనులు నలుపడగ
భ్రమసి యున్నంత బాలు విరహంబు
మిక్కిలి బుట్టగా మించిన వెదల
చిక్కియూ చిక్కియూ చెలులతో తనదు
కోరికె దెలుప సంకోచించి యున్న
సారసానన జూచి సఖియలిట్లనిరి

ఆది తాళం॥ చెలియరో యిన్నాళ్ల వలెమము చేరనియ్యవే।
చెప్పని సొంపు గని పలికితివే మాతో పలుకగదవే॥
వలపు వాసన గలిగియున్నది వదనము ననూ
గట్టిగ తెలియ బలుకుము మనసు లోనిది తేటపడగనే॥

సిగ్గపడి ఈమాట గోప్యము జేసినప్పుడే మరినీ
దగ్గరికి యిక రావు పేమును తరళ నయనా॥ అని పలికెనా॥

కే. చెలుల్గం గనుగొనే సిగ్గున
తలవంచు తమి తలిమి మాట తత్తరపడిగా
పలుకితినే కృష్ణా నని
పలుకుచు నవ కుసుమల నయన తళతళ మందెన్॥

వ. అత్తం తత్తరిల్లిన చిత్తంబులలో ఉత్తరులత్తరుల త్తఱుణి నెత్త
కొని మొత్తమ్ములైన నెత్తమ్మున్నన పొత్తమని మొత్త నత్త ఱిల నుంచి చెలి
వలర నలరు చిలిపలు నలవరించి రలా వెంటువలెను॥

జంపె॥ తీపన వంశజెలు పోటు చపలలోచనయల రి
నిఫుణాతనమున కొప్పర ముపరియితముగనరా॥
వగలాడి యిప్పు. శుతీ ముగు వలచయుగముపై
నగరవుగ నెగడు గొంజెగివీరు జిలికెన్॥
శశివదన యొకతె యిస యిసవునెడి. లయఫు
వసనగర గొని విసరె వెలుగు మకోమలికిన్॥

ద్వి. సఖియ తీరతికై తోప చారములను
సలిత వీర్చిన తెలియుదా నెలత కొరి
చూడ నాల్లక చదరెటి చోట చూచి
మామ తేను మామయను చంద మామ జూచి॥

జంపె॥ ఏమన్న నేజెల్లి నీవేటి నిర్దయ బుద్ధి
తమ్ముని విల్లుని జోలుగాదగునె చంద్రా॥
13 A. తొల్లితమ్ముల నేచు దొరవృమువు విడుతువా
తల్లినెఱుగని వారు దాదినే మెఱుగరా॥
ముంద నిన్నెరుగు దుము అందతొండిన తాళ్లు

అందిన శిరయును పట్టుకొందువను మాట॥

వ. అని మరి న్నెమనుచున్నది. సేకతాళం. పదం.
చందనము చేతు నీకు చందమామా
మాకో. ఒది పేళమతో రాకు చందమామ
ఇందు ముఖుల నే చకరా చందమామ
ఒట్టి నిందలకు లోనుగాకు చందమామ
అందమైన యిందు రావె చందమామ
గోవిందుని తోడుకరావె చందమామ
కెందమ్ముల మరుడేయ చందమామ
అ. బృందావన రఘుంస్మృతి శాయ చందమామ
ముందమారు తామ ఢాయ చందమామ
మాకు మెందు లేని విరహాదాయె చందమామ
అందమైన దేవు డావు చందమామ
అమృతమందు బుట్టినావు చందమామ
పొందుగ మాపై దొడువు చందమామ
ముమ్ము నెందుకు దయ చూడవు చందమామ

వ. అని మరి న్నెమనుచున్నది. జంపె॥
అనుచు మద్ర కుమారి వనజారి నెదరూరి
ఘనమైన మరుబారి కడు మీరబారి.
చెలులందరు జూచి జెప్పిచి తమివైచి
వాలవంత గాని దాచి యెలప్పు జోత్తోచి
హేరామ మరు మామ హోరామము కోర్వనని
యారాము మనకు జనె నారామ ప్రేమన్॥

వ. అప్పుడా వనం బెటువలెను॥

ద్వి॥ పొన్నలు పొగడలు పోకమానులును
సన్నజాజులు విరి శామంతి గెదలు
మొల్లలు మల్లెలు పెరాదుగ బొండ్లు
మల్లియుప్పులు విచ్చు మల్లెలందుగలు
జాజులు సంపంగి జవది గన్నెరులు
తిరివెల్లి గోరంట కిత్తళి తరులు
మారేళ్లు నేరేళ్లు మామిడి తరులు
గారితేళంబులు నారదంబులును
వెలగలు వేములు వేరుపనసలును
తలబూవుల గశలు కర్జూరములును
రేగులు వేగులు రేపాలములును
చేగలు చింతలు శ్రీతాళములును
మావులు రావులు మునగ - ర్జములు
కోవులు జువ్విలు కొండ బూరుగలు
వేణుతురు వెదురు వావిలి మర్రిమద్ది
కేణుతురు తలివెము తంబివాళములు
మొరటైన ఫలవృక్షములు పుష్పతరులు
పొదవి యొక్కొటి కాచి పూచిఫలించి
మరువంబు దవనంబు మరువట్టివేళ్లు
14 A కొరువేలు పచ్చయు కొమరొప్పగలిగి
కర్పూర మనటుల కరము కోళ్ళి
చప్పర ద్రాక్షలు చెలువొరంజిల్లి
పుష్పాటి దిన్నెలు పొంపుమదిపింప
యొప్పుపూదేనె బావులు నందగించి

పొందమైన పసదంపు పొదలు చెన్నారి
తేదురైన పన్నీటి కొలనులు మీరి
వనపక్షిరవములు వన్నెకెక్కి
తనువైన గాలిచే తమకంబు నిక్కి
తమిరు విల్తుని రాజధాని చందమున
వలనొప్ప శ్రీంగార వనము చిత్రముగా
వ॥ ఇటువలె జగన్మోహనమైన శ్రీంగారవనంబున లక్ష్మణ తన్వీ చెలులం
దాను విహరించు నప్పు డిటువలెనూ॥
జంపె॥ తొంగరుచు గొనగరు తిని యుగరుచున్నె గురుచును
మొగ కోయిలల జూచి మిగుల తమకించెన్॥
అంటి పండంటి మెదిన బంటితో గంటికొని
పంట కడు చాలుతగని బెంట వలపించెన్॥
తమ్మితేనెకు గమ్మి బమ్మిదిమ్మిగ నాను
తుమ్మెదల గాంచి మది నెమ్మి మోహించెన్॥
వ॥ అప్పుడా లక్ష్మణ సఖులతో విరుల గోయు చందం బెటువలెనను॥
ఏకతాళం॥ పాదలు గట్టుచు పోదులు బెట్టుచు
జాజులు గోశిరి స్వామిని వెలయన్॥
దిన్నెల నిలచుచు సన్నల బిలచుచు
పొన్నల గోశిరి వన్నెలు మెరయన్
కెప్పరలార్పుచు గుప్పలు గూర్చుచు
ఇప్పలు గోశిరి కెప్పులు గానూ॥
కల్లల వుడుచుచు నల్లల నడచుచు
మొల్లలు గోశిరి కొల్లలుగానూ॥
నీడలు జేరుచు వాడల జేరుచు

వీడలు గోరిం జూడలు దెలియన్॥

గీతము। ఇప్పు బోయితెల్లి ఫువ్వు బోవ్వు యితెల్లి
కోశి రాసి వేసి యాశి దాశి।
మద్రరాజ తనయ మనసులో నెలకొన్న
చిన్నె సన్న తెంచి చెన్ను మించి॥ మరియును।
ఆశి దానే దా మే దా జూడా। చూడా చూడా ప్రేడవేడ
త్రే దా తో దా తూడా నాడారా। గోపాలకృష్ణా॥
విడనాడా తూడా నాదరా॥
వెన్నా తెన్నా మిన్నా దన్న। చిన్నా పొన్న గున్నా బున్న
తిన్నా కొన్నా బున్నా శయ్యనూ। గోపాలకృష్ణా।
తన్నె నేలు లక్ష్మి శయ్యాను॥
దారి పారి పోరి కేళీ। యారి జారి బారి దేరి
చేరి వెన్నాలా. గాయరాగా। గోపాలకృష్ణా॥
నారి మలపూ ఘనము లాయరా॥
బంటూ నంటూ వెంట నంటూ, తుంటూ మింటూ నంటి బంటి
పుంటి పంటి పోదూ పూలెయూ। గోపాలకృష్ణా॥
అంటి చెలితి నిమ్మష మేదాయె॥
చాలా చాలా గోలా తాళా। జాడిలా గేలా నేలా
గ్రాలా దిర గేలా నేలారా। గోపాలాకృష్ణా॥
జాలా మూలా విలా దెలిశారా॥

త్రిపుట॥ అనుచు నీగతి సఖులు బలుకగ
15 A. సంతసంతల కంతు డెంతయు
వెనుదగిలి కెందమ్మి తూపుల వేయదొడగెన్॥
బలుకమూంకలు నటుక రాకను

చిగురు మెంతకు గాలిరాతకు
చెలులు పేకకు తేనె యాకుతు తలికియులికెన్॥
మరుని సాటికి నెమరి పోరికి
మరుని బారికి యంచదారికి
విరిత యారికి నెలతలపాటికి వెలది యదరెన్॥

వ। అప్పుడు లక్షణాకన్యా చెలులతో నేమను చున్నది।

జంపె॥ నెలరాక కదలియా యలదోటలో విరుగ
ములుదిరి బలుకొర్తు బలిసి నట్టాయెన్॥
సంగతిగ మదిలోన యుంగితము విడిచియు
జ్లింగనల నే చెదియంగజుని కోపము॥
పూలి మెరుగని గాలి నాలి భ్రాంతము బోలి
బాల పాపధ్రస్త్రీల పాలయము దాయెన్॥

ఏకతాళం। అని యువ్విధమున అంబుజలోచన
విరహాధికమున వెధయు గానంగన్।
ఫు ప్పాడిలప్పల గుప్పటి తరువులు
తెప్పరగంధికి తెప్పరమాయెన్।
విరహము నిలువని తరుణికిదా. ని
సరసిజ ముఖులరిగిరి నగరికి।

క। అంతట నమరుపతి దలదేను
ఘంతముతో వేగు చుక్క ప్రాగ్ధిశ నిలచెన్
చింతేగ పక్షులు బలికెను
సంతసమున మించి యినుడను దయ్యెన దోచెన్॥

వ। ఇటువలె సూర్యోదయంబైన అంతట లక్షణాకన్య వృత్తాంతంబు మద్ర
రాజునకు విన్నవించిన నమ్మహీపాలుండు సంధ్యావిధ్రియ లాచరించి

కొలువు తీరుండగునెడ అమాత్య వర్గంబు బిలిపించి యేమనుచున్నాడు।

జంపె॥ వినరయ్య మంత్రి కోవిదులార మిము వీరం

తనకు హితులెవ్వరుంగ తథ్యంబు గావునం॥

~~! పలుకుదును యామాత్య పతి జూచి యామంత్రి~~

~~తెలుపులందరు నొక్క దృఢముగా ననిరి॥~~

~~హరియాదిగా గల్గు~~

నారదుడు బచ్చియలనాడు మన తోడ

మురవైరికి వచ్చని బలికె యారు వినగనే॥

హరిని పిలిపింతునే అతదాదిగాగల్గు

దొరలెల్ల రాస్వాయం వరము చాటుదుమేమి।

పలుకుదును యామాత్య పతి జూచి యామంత్రి

తెలుపు లందరు నొక్క దృఢముగా ననిరి॥

హరియాదిగా గల్గు దొరలెల్ల రాస్వాయం

వరము చాటించుమిం వసుధీశ తిలకా।

వ। అనిన విని స్వాయంవరంబునకు నిశ్చయంబు చేయుటకై మద్ర భూప పురందరుండు పురోహితుం బిలిపించిన నతండు విప్ర సమూహంబుతో కూడా వొచ్చినటూ యెటువలెను॥

యేకతాళం। పదం।. కంచు ధోవతి చేర గట్టుకా। కావి దోవతి ముల జుట్టుకా

పంచాంగము చేత బట్టుకా। లెస్స పట్టి వర్ధనము బెట్టుకా॥

బాపనయ్య వచ్చె బాగుగా। తేనమూపున జంధ్యాలు దూగగా॥

కుళ్ళాయి తల తగిలించుకా। తనగూని వీపు లెస్స వంచుకా

బొజ్జ గడ్డము గొరిగించుకా। గొంటు పోక దబ్బలు రొండి నుంచుకా॥

జన్నె తొళ్ళు చక్క దోసుకా। యొక్క సంచి భుజము మీద వేసుకా

చిన్న భక్తులను వెంట వేసుకా। కొన్ని చిటి పోటి మాటలు మోసుకా॥

వ। ఇటు వలె వచ్చు మహాజనోత్తములు తమలో తామే మనుచున్నారు॥

అటతాళం।పదం। తెప్పా భక్తులకు కొంగు ముళ్ళ వ్రాళ్లు విప్పినారటూ

మన తిప్పా భక్తులకు తెరపచ్చడము జేసినారటూ॥

పుప్పు భక్తులకు మధుపర్క దక్షిణ ధారబోసినారటూ

అల్లి అప్పాజీ భక్తులకు ఆపొసనము పంచి వేసినారటూ॥

విస్సావధానికి వెలిపాటి ధోవతి తెమ్మన్నారటూ

మన బిస్సాని భక్తులకు పెద్దపురోహితమిచ్చి నారటూ॥

కుంచలయ్యలు భక్తులకు లేవత విధి బంచినారటూ

మన పంచాంగమయ్యగానే పొత్తేన పనికి కేమి యిచ్చి నారటు॥

సంచివయ్యలు వసంత మాధవ పూజ చేయించినారటూ

పత్రించు మురుగుని రామకృష్ణాని వెడల నీటించినారటూ॥

మరియొక్కమను చున్నారు। యేకతాళం। పదం॥

మా యాజ్ఞానమైతే మాకు। మహిష దానమైతే మాకు

భూమి దానాలు మాకు। బిట్ట దూషాదా మాకే।

మాకు మాకు పోతానంటే। మాన గంపించ్లికి

గోకర్ణ పాత్రలు మాకు।నంతువ తాళే మాకు।

ఘారా బోతామాళ్లు మాకు। భూరి తాసులెల్ల మాకు

చీర బలప మాకు కొత్త। బావ పొత్తే మాకు॥

. . పూజలు మాకు . పుంజలెల్ల మాకు

సంపదలు మాకు కోరి గొంపలై మాకు

ఉల్లైట పచ్చడము మాకు ఉభయ దానాలు మాకు

పల్లె పల్లాలు మాకు పాడు పాతర వేసే మాకు

అక్షింతలిన్నెలు మాకు। ఖడ్గం పూదొప్పలె మాకు

దక్షిణాయి మాకు। పాదరక్షలే మాకు

పదం। కానికాని నాతోయిట్లు గబ్బులుగూసితే వర్ఘు
జాన.ద్ది బిడ్లునేకు రానిచ్చెనటరా॥
జాన కింది బిడ్లు పాలు పంచు కెటంటె దేవరింటి
కాను కాదా జాముసేకు రానిచ్చెనటరా॥
దార కొండ భట్లుగమా రాజుగారి కెరుకజేసి
నోరు మెట్టి నగరు వెడల నూకించె నటరా॥
వారి తప్పు భట్లుగా మా వర్ఘు లాకు యెరుక జేసి
వేలు భట్లు బాల భూట్లు పేకింతు నటరా॥
గట్టుతో నిన్నాపి దోతి గండపంబు యియ్యకుంటె
గట్టిగానే రామున్ని పగల గొట్టించెనటరా॥
తిప్పావ. న్నావుగారి తెల్లి వారని మా కాము భట్లు
చేత నిన్ను మట్టు జెప్పించెనటరా॥
కొంగు ముళ్లవాళ్ల నెల్లి త్రుంగదొక్కితే నిన్ను
చెంగనొట్టి చంప స్థితి సేయించెనటరా॥
అంగు క్రొవ్వి భరదాలు మారకు అందనియ్యకుంటె నే
దొంగ తనము జూపి నే . . . . (leaf Missing)

|| అటులతి సంతోషమతి నుండగా నూ॥

వ। అంతనంత సురభిని తొంతల జాలంబులగు వసంత కాలంబు వచ్చె
నట యెంటు వలెను॥ జంపె॥

మావులో గి జిగురించె మదను ఉదను గురించె
తావి తెసల చేరించె తపసురుచి యింతెనే।
బలు మొద్దులు నలుఋారికె పసుచు తెమ్మెర విచె
నెత్తిలి టి గమతేచె నిపము తలదాచెనే॥
మకరందములు గురిశె శుక బృందములు మురిశె

2071.9

శుక బృందములు పలికె పెంపు నెల దొరకనే॥

గీ। ఈశ విధంబున ముద్దు మా. యింపు మెరశి
శివుని వరమున మద్ర భూధవుని తేజ
ముదమునగ పద్మిని భామ యందు నిలువ
ప్రసవ సూచన సంతంత ప్రబలమయ్యె।

క. త్రిపుట। కేలకి కన్నుల నిదుర దేరెను
కౌను యిత్తలి బలుపు మారెను
వళులు నాతెల్లలు దీరెదేహము వలుచ బారెనే॥
తను వృకు నాబాట్టు వులు నికెకెను
దండి చెవులు మేన హెచ్చెను
చను మొనలు నల్లెక్కె సురత పుపనులు జిక్కెనే॥
నవ్వవి వెన్నెల నలవరించెను
నడవ్వలను బడలికెలు యించెను
జవ్వనము ఫలియించె కోర్కెలు సందడించెనే॥

గాదనామ త్రియు। జంపె।
ఈసరి తరుణీనవ వర్ణముల నిండియుట
నాసన్న గర్భమున నాంన్న డెలికె।
పొంధ చెలులందరును వేడిమి గదవ పూ
జారి నలరించి రాక దివ్యలక్ష్మమునను।
గౌరీమనోహరుని కరుణా విశేషమున
కోరినటు వలె మంచి కొడుకుని గనియెనే।

గీ। తలర యారాశికి. మున్న గన్నదతికి
జనన మందిన యందర చందమునను
మద్ర విభునకు పద్మినే మానవతికి। ఉభయ కులధన్యయగు కన్యయుద్భవించె॥

R.1709

అప్పుడిటు వ్రాసెను।

ఆటవెలది। పురుల పేరులు మెరశే అరవింద జనిన గురిశెన్
తెలివి తెమ్నరవిచె విమగలు తెలివిదోచన్
నిరనిఘుల పొంగె జనములు నెంచలగెన్

ఝంప। మంత్రా వధానులగు మంత్రసానులు జనన
మంత్రములు నదిపి స్వతంత్రములు వారి
పురుడు తేసట్టియా పురములో పదినాళ్లు
పురుడు పుణ్యాహంబు పోసగించు రెలవా
వెన్న దొంగరు నీవు వెలది గమ్నని పాల
వెన్న తో యుగ్గిడిరి చిన్న పై దలిరె।

త్రిపుట। ఈ తెరంగున మంచి మద్ర మహీతలాధిప్తు డాధరంబున
జాత కర్మము విప్ర జన పూజనము జేసెన్॥
నన్నుతంబున సర్వలక్షణ సంపదల పొదవిన కుమారుని
యన్న రేంద్రు తా సర్వ లక్షణ యనె డు పేరు॥
కొమ్ము కొను చెలువమున పుత్రికి బుం॥ May be reffered ~~to the~~ ~~Missing~~ before leaf. No. 3A.

Incomplete.

Copied By.
Vasanthai Sharma

Compared By.
1. [signature]
2. Vasanthai Sharma.